

KRAJOWY SZTAB RATOWNICTWA SPOŁECZNEJ SIECI RATUNKOWEJ

Łódź, dnia 20 września 2024 r.

P-31034-2a / 2024

UWAGI GENERALNE DO PROJEKTU USTAWY O OCHRONIE LUDNOŚCI I OBRONIE CYWILNEJ

Należy odpowiedzieć sobie na pytanie: czy chodzi o modyfikację państwowego Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego, czy też o stworzenie systemu sił i środków Obrony Cywilnej?!

Przed wszystkim fundamentalnym błędem systemowym będzie powierzenie przygotowania i organizacji Obrony Cywilnej resortowi spraw wewnętrznych, a w zasadzie – jak wynika z projektu – Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej. Jej zadaniem jest prowadzenie systemu ratowniczo-gaśniczego (co robi wręcz perfekcyjnie), jednak będzie to wprowadzić istotny, ale tylko jeden z elementów Obrony Cywilnej w sytuacji zagrożenia wojennego i wojny.

Obrona Cywilna powinna być przygotowywana i organizowana do działań m.in. w oparciu o szereg informacji dotyczących zagrożeń wojennych, których resort obrony narodowej nie powinien przekazywać Państwowej Straży Pożarnej, ani nawet Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Natomiast Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej, siłą rzeczy będzie pozbawiona niezwykle ważnych informacji mających istotny wpływ na efektywność organizacji i działań Obrony Cywilnej.

Tak, więc przygotowania i organizowanie sił i środków Obrony Cywilnej powinno być powierzone Ministerstwu Obrony Narodowej i działającej w strukturze tego resortu komórce organizacyjnej oraz kierowanym przez oficerów Wojska Polskiego komórkom ds. obronnych ulokowanym w kluczowych instytucjach państwowych i samorządowych. Takie komórki organizacyjne, już w czasie pokoju będą posiadały informacje o potencjalnym agresorze oraz przewidywanych kierunkach i sposobach ataku, które są szczególnie istotne dla doskonalenia (aktualizacji) wymogów w zakresie organizacji i funkcjonowania organów kierowania Obroną Cywilną wszystkich szczebli w kraju.

Zatem już w czasie pokoju powinna w strukturach Ministerstwa Obrony Narodowej funkcjonować silna, profesjonalna wojskowa komórka organizacyjna (np. Sztab Obrony Cywilnej Kraju), która spełniać będzie funkcje organizowania, kierowania i koordynowania działaniami Obrony Cywilnej i innymi siłami obronno-ratowniczymi w czasie zagrożenia wojennego i wojny.

Wojna - jako największa w skali i skutkach katastrofa, niesie z sobą nieobliczalne zagrożenia dla ludności, gospodarki, środowiska i infrastruktury kraju dotkniętego tym kataklizmem. Rozwój współczesnych środków walki zbrojnej już nie ograniczy się wyłącznie do stref przyfrontowych, ale do głębokiego zaplecza, na całe terytorium kraju. Stąd też szczególna rola Obrony Cywilnej została ujęta w Protokołach Nr.1.2 do Konwencji Genewskich z 1949 r.

Obowiązkiem, więc każdego państwa jest systemowe przygotowanie, tak sił zbrojnych jak i Obrony Cywilnej, do przeciwdziałania skutkom działań zbrojnych potencjalnego agresora.

Z uwagi na te uwarunkowania niezmiernie ważne jest to, aby już w czasie pokoju organ kierowania systemem militarnym jakim jest Ministerstwo Obrony Narodowej / Sztab Generalny WP, w oparciu o posiadane informacje (również te ściśle tajne), tak przygotowywał działania Obrony Cywilnej, aby mogła ona możliwie jak najskuteczniej przeciwdziałać przewidywanym skutkom wojennej agresji na nasz kraj.

Dlatego to właśnie resort obrony narodowej powinien przygotować i aktualizować plany działania Obrony Cywilnej w sytuacji zagrożenia wojennego z uwzględnieniem posiadanych informacji o potencjalnej skali, ewentualnych skutkach działania sił zbrojnych przeciwnika, jego sił i środków walki oraz jego potencjalnego celu napaści na nasz kraj. Na podstawie tej wiedzy podejmować na bieżąco niezbędne decyzje dotyczące intensyfikacji budowy i adaptacji schronów dla ludności, przewidywanych rejonów ewakuacji ludności, szpitali, domów opieki, cennych dóbr kultury i nauki itd.

Pamiętać należy, że w przypadku dojścia do działań przeciwnika na naszym terytorium, kluczowe znaczenie dla minimalizacji ilości ofiar cywilnych będzie miało prawidłowe przygotowanie sił i środków Obrony Cywilnej, oparte o odpowiednią wiedzę wojskową. Już raz, przed laty przeniesiono Obronę Cywilną do jurysdykcji MSWiA i efekt mamy taki, że Obrona Cywilna w naszym kraju praktycznie przestała istnieć. Należy wyciągnąć z tego faktu prawidłowe wnioski.

Brak funkcjonowania Obrony Cywilnej dał się odczuć także w trakcie obecnej powodzi. Uważamy, że gdyby funkcjonowały właściwe struktury Obrony Cywilnej można byłoby w znacznym stopniu zmniejszyć straty spowodowane przez powódź. Można sobie wyobrazić jak nieporównywalnie większe straty pociągnę za sobą brak właściwego funkcjonowania Obrony Cywilnej w przypadku wojny.

Reasumując – jak wynika z powyższych uwarunkowań – koniecznym jest, aby organ przygotowywania, organizowania i kierowania działaniami Obrony Cywilnej ulokowany był w strukturach Ministerstwa Obrony Narodowej, co jest niezwykle istotne z uwagi na to, że głównym i najważniejszym zadaniem Obrony Cywilnej jest podjęcie działań w przypadku wystąpienia wojny, która jest największym w skali i skutkach zagrożeniem bytu i istnienia narodu.